

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1998

Utgiven i Helsingfors den 23 december 1998

Nr 1052—1057

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1052	Lag om Statens fastighetsverk	2877
1053	Förordning om Statens fastighetsverk	2879
1054	Idrottslag	2881
1055	Idrottsförordning	2884
1056	Lag om Konsumentverket	2887
1057	Förordning om Konsumentverket	2890

Nr 1052

Lag

om Statens fastighetsverk

Given i Helsingfors den 18 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Administrativ ställning

Statens fastighetsverk är ett statligt affärsverk som är verksamt inom vederbörande ministeriums förvaltningsområde.

På fastighetsverket tillämpas lagen om statens affärsverk (627/1987), om inte något annat bestäms i denna lag.

2 §

Verksamhetsområde och uppgifter

Fastighetsverket skall producera lokaluthyrningstjänster främst för statens ämbetsverk och inrättningar samt sköta den fastighetsförmögenhet som är i dess besittning på ett sådant sätt att den behåller sitt värde samt hålls i skick och motsvarar efterfrågan och allmänna kvalitetskrav.

3 §

Mål för tjänsterna och verksamheten

Fastighetsverket skall se till att tillgången på och utvecklingen av de tjänster som hör till dess verksamhetsområde är ändamålsenliga med beaktande av i synnerhet statsförvaltningens behov.

4 §

Upplåning

Fastighetsverket får för sin verksamhet ta upp lån som avses i 8 § 2 mom. lagen om statens affärsverk.

5 §

Särskild egendom

I samband med budgetbehandlingen kan

RP 130/1998
StaUB 54/1998
RSv 210/1998

fast och lös egendom på samma villkor som övrigt kapital överförs i fastighetsverkets besittning. Sådan egendom utgör inte grund för intäktsföring av vinst. Denna egendom eller dess uppskrivningsfond får inte överföras till grundkapitalet.

6 §

Ärenden som avgörs av vederbörande ministerium

De ärenden som avses i 11 § 1 mom. 1, 2 och 7 punkten och 2 mom. i lagen om statens affärsverk avgörs av vederbörande ministerium.

7 §

Tystnadsplikt

Den som hör till fastighetsverkets personal får inte medan anställningsförhållandet varar eller sedan det upphört röja uppgifter som skall hemlighållas med hänsyn till rikets säkerhet eller försvarets intresse eller för förebyggande av brott.

8 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

9 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Genom denna lag upphävs lagen den 13 januari 1995 om statens fastighetsverk (30/1995).

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

10 §

Övergångsbestämmelser

Fastighetsverket fortsätter den verksamhet som ämbetsverket statens fastighetsverk bedrivit och ämbetsverkets rättigheter och skyldigheter övergår till det fastighetsverk som avses i denna lag.

Tjänsterna vid statens fastighetsverk dras in när denna lag träder i kraft. De anställda övergår till anställning i arbetsavtalsförhållande vid det fastighetsverk som avses i denna lag.

Ingen överlåtelseskatt skall betalas när fastigheter och värdepapper som besitts av ämbetsverket statens fastighetsverk eller det fastighetsverk som enligt denna lag fortsätter ämbetsverkets verksamhet överläts mellan den 1 december 1998 och 31 december 1999 till det helt och hållet statsägda bolag som skall bildas i syfte att äga och besitta fastigheterna och värdepapperen, mot aktier i det sistnämnda bolaget. Skatt skall inte heller betalas, om detta aktiebolag inom två år från denna lags ikraftträdande överlåter egendom vidare till ett dotterbolag som är helt och hållet i dess ägo.

Fastighetsverket sköter de uppgifter som avser verksamhet före den 1 januari 1999 och som ankommer på ämbetsverket statens fastighetsverk i dess egenskap av räkenskapsverk.

Finansminister *Sauli Niinistö*

Nr 1053

Förordning om Statens fastighetsverk

Given i Helsingfors den 18 december 1998

På föredragning av finansministern föreskrivs med stöd av 8 § lagen den 18 december 1998 om Statens fastighetsverk (1052/1998):

1 §

Styrelsen för Statens fastighetsverk består av en ordförande och högst fyra andra medlemmar, av vilka en är verkställande direktör.

Medlemmarna i styrelsen skall ha sakkunskap om fastighetsverkets verksamhetsområde, i ledning eller i företagsekonomi och de skall vara oavhängiga på det sätt som konkurrenssituationen förutsätter.

2 §

Utöver vad som bestäms i 13 § lagen om statens affärsverk (627/1987) skall styrelsen inom ramen för den behörighet som ett affärsverk har

1) besluta om principerna för prissättning av tjänsterna och om andra allmänna principer som anknyter till tjänsterna,

2) besluta om upplåning och låneförfarandet,

3) besluta om inledande av och upphörande med betydande affärsverksamhet,

4) besluta om betydande åtaganden samt förvärv och överlåtelse av betydande delägarskap och om utövande av rättigheter i samband därmed,

5) bestämma om ställföreträdare för verkställande direktören,

6) besluta om kollektivavtal som gäller personalen samt

7) bestämma om hur beslutanderätten utövas i fråga om uthyrning, förvärv och överlåtelse av fastighetsförmögenhet samt i fråga om investeringar.

3 §

Styrelsen är beslutförför när mötets ordförande och minst hälften av de övriga medlemmarna är närvarande.

Ärendena avgörs i styrelsen genom majoritetsbeslut. Om rösterna faller lika, gäller den åsikt som mötets ordförande har omfattat.

4 §

Vid Statens fastighetsverk har verkställande direktören titeln generaldirektör och direktörerna titeln byggnadsråd.

Utöver vad som bestäms i 15 § lagen om statens affärsverk skall verkställande direktören dessutom sköta de ärenden som hör till verkets behörighet och som inte styrelsen har fått i uppdrag att avgöra.

5 §

Finansministeriet bestämmer styrelsemedlemmarnas och revisorernas arvoden.

6 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Finansministeriet kan vid behov besluta om tillfällig skötsel av verkställande direktörens uppgifter tills verksamheten vid af-

färsverket Statens fastighetsverk inleds eller en verkställande direktör har anställts.

Verkställande direktören kan vid behov bestämma om förvaltning, ekonomi och annan verksamhet tills styrelsen inleder sin verksamhet.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Finansminister *Sauli Niinistö*

Nr 1054

Idrottslag

Given i Helsingfors den 18 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att främja motion och annan idrott samt tävlings- och elitidrott och medborgarverksamhet i anslutning till dessa, att främja befolkningens välbefinnande och hälsa samt att med idrottens hjälp stödja barns och ungas uppväxt och utveckling.

Syftet med denna lag är dessutom att med hjälp av motion och idrott främja jämlikhet och tolerans samt stödja kulturell mångfald och en hållbar utveckling av miljön.

2 §

Ansvar och samarbetsförpliktelser

Staten och kommunerna skall skapa de allmänna förutsättningarna för idrott. Idrottsverksamheten skall i huvudsak skötas av idrottsorganisationerna.

Det ministerium till vars verksamhetsområde idrottsväsendet hör, nedan ministeriet, skall svara för idrottsväsendets allmänna ledning och utveckling och samordningen i idrottssamarbetet inom statsförvaltningen. På det regionala planet ankommer dessa uppgifter på länsidrottsväsendet och på det lokala planet på kommunerna.

Kommunen skall skapa förutsättningar för kommuninvånarnas idrottsutövning genom

att utveckla det lokala och regionala samarbetet samt en hälsofrämjande idrott, genom att stödja medborgarverksamhet, tillhandahålla idrottsanläggningar samt ordna idrottsverksamhet med beaktande även av grupper med särskilda behov.

3 §

Länsidrottsväsendets förvaltning

Med länsidrottsväsendet avses länsstyrelsen och regionala idrottsråd som länsstyrelserna tillsätter. Om uppgifterna för länsidrottsväsendet bestäms närmare genom förordning.

4 §

Statens idrottsråd

Ministeriets sakkunnigorgan i uppgifter enligt denna lag är statens idrottsråd som tillsätts av statsrådet för riksdagens mandatperiod. Statens idrottsråd har en idrottspolitisk sektion, en sektion för specialidrott och en idrottsvetenskaplig sektion. Rådet kan även ha andra sektioner.

Rådet och dess sektioner har till uppgift att följa idrottens utveckling, göra framställningar om och ta initiativ till utvecklande av idrotten, göra framställningar och avge utlåtanden om användningen av idrottsanslagen för verksamhetsområdet samt att utvärdera effekten av statsförvaltningens åtgärder på idrottens område. Om uppgifterna för och tillsättandet av statens idrottsråd bestäms närmare genom förordning.

2 kap.

Statlig finansiering

5 §

Statsandel till det kommunala idrottsväsendet

Kommunerna beviljas statsandel för driftskostnader inom idrottsväsendet enligt lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (705/1992). Statsandelen skall användas för verksamhet enligt 2 § 3 mom.

6 §

Finansiering av det regionala idrottsväsendet

Ministeriet anvisar årligen verksamhetsanslag för länsidrottsväsendet och avtalar med respektive länsstyrelse om hur anslagen skall användas. Ministeriet kan anvisa länsidrottsväsendet också andra anslag som fördelas vidare i form av understöd.

Dessutom kan ministeriet understödja annat regionalt idrottsligt utvecklingsarbete.

7 §

Statsunderstöd till riksomfattande och regionala idrottsorganisationer

I statsbudgeten tas årligen in ett anslag för stödande av verksamheten i riksomfattande och regionala idrottsorganisationer. Genom förordning och ett statsrådsbeslut bestäms hur anslaget skall fördelas och om villkoren för användningen.

Ministeriet godkänner de organisationer som kan beviljas understöd enligt denna lag så som bestäms genom förordning. Statens idrottsråd gör en framställning till ministeriet om beviljande av understöden.

8 §

Statsunderstöd för idrottsanläggningar

I statsbudgeten tas årligen in ett anslag för beviljande av understöd för anläggningsprojekt som avser idrottsanläggningar och till-

hörande fritidslokaliteter. Med understöden främjas i synnerhet uppförande, förvärv, sanering och utrustning av idrottsanläggningar avsedda för behov i breda användargrupper.

Understöd beviljas i första hand kommuner eller samkommuner samt sammanslutningar där en kommun eller samkommun har bestämmanderätten. Understöd kan även beviljas andra sammanslutningar.

I fråga om de statsunderstöd som avses i 1 mom. gäller vad som bestäms om statsunderstöd för anläggningsprojekt i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet.

Ministeriet skall vid beviljande av understöd för uppförande av idrottsanläggningar begära utlåtande av vederbörande länsstyrelse och av statens idrottsråd.

9 §

Statsunderstöd för andra ändamål som främjar idrotten

I statsbudgeten tas årligen in ett anslag för understöd och stipendier som beviljas för idrottsvetenskapligt forsknings- och utvecklingsarbete samt för idrottsvetenskapliga sammanslutningars verksamhet, idrottens informationsförsörjning, utbildning, internationellt samarbete, främjande av elitidrott, aktuella samarbets- och utvecklingsprojekt inom idrotten samt för annan verksamhet som tjänar det syfte som anges i 1 §.

10 §

Statsbidragsmyndighet

Det ministerium till vars verksamhetsområde idrottsväsendet hör är statsbidragsmyndighet i fråga om de understöd som avses i 5—9 §.

I fråga om anläggningsprojekt som avser idrottsanläggningar kan ministeriet överföra en del av det anslag som reserverats för byggande av idrottsanläggningar så att beredningen handhas av länsidrottsväsendet och besluten fattas av länsstyrelsen. Länsstyrelsen är statsbidragsmyndighet i den omfattning som ministeriet bestämmer.

3 kap.

Särskilda bestämmelser

11 §

Finansieringen av statsandelar och statsunderstöd

Statsandelar och statsunderstöd som avses i denna lag skall i första hand betalas med vinstmedel av tippning och penninglotteri.

12 §

Återbetalning av statsunderstöd

Om en statsunderstödmottagare utan grund har fått statsunderstöd som avses i 6—9 §, skall vederbörande ministerium eller någon annan statsbidragsmyndighet bestämma att det överbetalda beloppet skall återbetalas. På det belopp som skall återbetalas uppbärs en årlig ränta enligt 3 § 2 mom. räntelagen (633/1982) räknat från ingången av den månad under vilken statsunderstödet har betalats.

Om det belopp som skall återbetalas är litet eller om det skall anses vara oskäligt att kräva återbetalning eller uppbära ränta, behöver det inte bestämmas att förmånen skall återbetalas.

Ministeriet eller någon annan statsbidragsmyndighet får besluta att en förmån som skall

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

återbetalas avdras senare från statsunderstöden för följande år.

13 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning. Ministeriet kan meddela närmare anvisningar om understöd och stipendier som beviljas med stöd av denna lag.

4 kap.

Ikraftträdelsebestämmelser

14 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999. Genom denna lag upphävs idrottslagen av den 21 december 1979 (984/1979) jämte ändringar.

15 §

Övergångsbestämmelser

Statens idrottsråd kan när denna lag träder i kraft fortsätta verksamheten till utgången av sin nuvarande mandatperiod.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Nr 1055

Idrottsförordning

Given i Helsingfors den 18 december 1998

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till undervisningsministeriets verksamhetsområde föreskrivs med stöd av idrottslagen av den 18 december 1998 (1054/1998):

1 kap.

Statsunderstöd för idrottsorganisationer

1 §

Idrottsorganisationer med rätt till statsunderstöd

En riksomfattande eller regional registrerad förening vars huvudsakliga stadgeenliga syfte är att ordna idrottsverksamhet eller annan idrottsfrämjande verksamhet och som i sin verksamhet beaktar idrottens etiska principer kan godkännas som en sådan i 7 § idrottslagen (1054/1998) avsedd idrottsorganisation som kan få statsunderstöd för sin verksamhet. Av särskilda skäl kan även en annan riksomfattande organisation som är verksam på idrottens område godkännas som en sådan organisation som kan få i 7 § idrottslagen avsett verksamhetsunderstöd.

2 §

Grunderna för beviljande av statsunderstöd

Det ministerium till vars verksamhetsområde idrottsväsendet hör, nedan ministeriet, beviljar årligen statsunderstöden till organisationer som avses i 1 § på basis av de utredningar som ministeriet förutsätter.

Då statsunderstödet belopp övervägs skall det beaktas hur organisationen verkar för att nå det syfte idrottslagen har enligt lagens 1 §. När de sökande jämförs sinsemellan skall kvaliteten och omfattningen av organisationernas verksamhet beaktas utgående från resultatet. Dessutom beaktas verksamhetens samhällliga betydelse samt sökandens

behov av understöd. Ministeriet kan närmare fastställa de understödsgrunder som skall användas.

Statsunderstödet kan utgöra högst 85 procent av organisationens godtagbara faktiska omkostnader, om inte något annat av särskilda skäl har beslutats när understödet beviljades. Som godtagbara omkostnader beaktas inte utgifter för affärsverksamhet. Av utgifterna för tävlingsverksamhet beaktas endast förlust av verksamheten som godtagbara utgifter.

Nya organisationer beviljas inte statsunderstöd utan särskilda skäl innan de har varit verksamma under en räkenskapsperiod om minst ett år.

Statsunderstöd kan beviljas riksomfattande idrottsorganisationer för vidare fördelning till medlemsorganisationerna.

3 §

Förskott på statsunderstöd

Innan ett statsunderstöd beviljas kan ministeriet för högst sex månaders tid och till ett högst hälften av föregående års understöd betala ut förskott på statsunderstödet till en organisation som året förut har fått understöd.

2 kap.

Regionalt främjande av idrotten

4 §

Länsidrottsväsendets uppgifter

Länsidrottsväsendet kan ha uppgifter på följande områden inom idrottsväsendet:

1) tillsättningen av regionala sakkun-
nigorgan och deras verksamhet,

2) stöd och rådgivning för byggande av
idrottsanläggningar,

3) stöd till den regionala medborgarverk-
samheten,

4) regional internationell verksamhet,

5) regionalt genomförande av riksom-
fattande program,

6) främjande av idrott för grupper med
särskilda behov,

7) allmän uveckling av idrotten,

8) utveckling av det regionala samarbetet,
samt

9) andra uppgifter som ministeriet tillde-
lar.

Ministeriet avtalar med länsstyrelserna om
vilka uppgifter som årligen skall utföras och
anvisar verksamhetsanslag för skötseln av
dem.

3 kap.

Statens idrottsråd

5 §

Tillsättning, sammansättning och mandatperiod

Efter att ha hört organisationer och sam-
manslutningar som företräder olika områden
inom idrotten samt viktiga samarbetsparter
inom idrotten tillsätter statsrådet statens
idrottsråd för en period som motsvarar riks-
dagens mandatperiod. Mandatperioden för
det nya och för det gamla idrottsrådet inleds
respektive upphör dock senast fyra månader
efter att resultatet av riksdagsvalet har fast-
ställts.

Statens idrottsråd har en ordförande, två
vice ordförande och högst 10 andra medlem-
mar som alla har en personlig suppleant.
I idrottsrådet skall olika samhällsuppfatt-
ningar, verksamhets- och samarbetsområde-
na inom idrottskulturen, medborgarorganisa-
tionerna inom idrotten samt kommunerna
vara företrädda och regionala och språkliga
synpunkter beaktas. Medlemmarna i idrotts-
rådet skall vara personer som är förtrogna
med idrottspolitik och olika områden inom
idrotten.

Statsrådet förordnar ordförandena för de
sektioner som nämns i 4 § 1 mom. idrottsla-
gen bland idrottsrådets medlemmar. De övri-
ga medlemmarna, som får vara högst åtta till

antalet, kallas av ministeriet. Statens idrotts-
råd kan med tillstånd av ministeriet tillsätta
också andra sektioner för beredning av ären-
den.

6 §

Idrottsrådets uppgifter

Statens idrottsråd har till uppgift att be-
handla frågor som med tanke på idrott och
idrottspolitik är vittsyftande och principiellt
viktiga. Idrottsrådet har särskilt till uppgift
att

1) utvärdera vilka verkningar statsförvalt-
ningens åtgärder har på idrottens område,

2) avge utlåtande om de idrottsanslag som
skall upptas i statsbudgeten,

3) avge utlåtande om ministeriets verksam-
hets- och ekonomiplan för idrottens del,

4) avge utlåtanden om

a) idrottsorganisationer som godkänts så-
som berättigade till statsunderstöd,

b) verksamhetsunderstöd som skall bevil-
jas idrottsorganisationer,

c) understöd som skall beviljas för anlägg-
ningskostnader för idrottsanläggningar,

d) understöd som skall beviljas för
idrottsvetenskaplig forskning och informa-
tionsförmedling samt för idrottsmedicinsk
verksamhet, och

e) utdelning av förtjänstkors och förtjänst-
medaljer inom idrottskulturen och idrotten,

5) ta initiativ och avge utlåtanden i frågor
som gäller idrottspolitik, idrott för grupper
med särskilda behov och idrottsvetenskap,

6) delta i sådana uppgifter i anslutning till
det internationella idrottsarbetet som mi-
nisteriet bestämmer, samt

7) utföra andra uppgifter som faller inom
idrottsrådets verksamhetsområde.

Idrottsrådet och dess sektioner skall avge
sina utlåtanden inom den tidsfrist som mi-
nisteriet bestämmer.

Ministeriet kan be om utlåtanden direkt av
en sektion vid idrottsrådet. Ministeriet av-
talar varje verksamhetsperiod eller årligen
om ett sådant förfarande med statens idrotts-
råd.

7 §

Övriga bestämmelser om statens idrottsråd

Statens idrottsråd kan ha en generalsekre-
terare och flera sekreterare som ministeriet

anställer för rådets mandatperiod. Ministeriet kan på framställan av idrottsrådet förordna sekreterare i bisyssla för rådet. Idrottsrådets kansliuppgifter sköts vid ministeriet.

Ministeriets företrädare har närvaro- och yttranderätt vid idrottsrådets och dess sektioners sammanträden.

Om statens idrottsråd gäller i övrigt vad som föreskrivs om statliga kommittéer.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

8 §

Tillämpning av statsrådets beslut

När det gäller resultatbaserad verksamhet tillämpas inte statsrådets beslut om allmänna föreskrifter angående statsbidrag och -understöd (490/1965) på de statsunderstöd som avses i 1 kap.

9 §

Närmare bestämmelser och anvisningar

Närmare bestämmelser och anvisningar

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

om verkställigheten av denna förordning utfärdas vid behov av ministeriet.

5 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

10 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

11 §

Fortsatt rätt till statsunderstöd

En idrottsorganisation som med stöd av idrottslagen av den 21 december 1979 (948/1979) innan denna förordning träder i kraft har godkänts som en organisation med rätt till statsunderstöd har då denna förordning träder i kraft alltjämt rätt till statsunderstöd, om inte något annat särskilt beslutas.

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Nr 1056

L a g

om Konsumentverket

Given i Helsingfors den 18 december 1998

I enlighet med riksdagens besluts föreskrivs:

1 §

Uppgifter

För att trygga konsumenternas ekonomiska och rättsliga ställning samt hälsa och för att genomföra konsumentpolitiken finns ett Konsumentverk med en konsumentombudsman. Konsumentverkets överdirektör är konsumentombudsman.

Konsumentverket främjar och genomför konsumentupplysning och konsumentfostran, styr den kommunala konsumentrådgivningen, gör utredningar och jämförelser i anslutning till konsumentfrågor samt tar initiativ och framlägger förslag till utveckling av konsumentskyddet och konsumentpolitiken och sköter dessutom andra uppgifter som enligt bestämmelser ankommer på verket. I fråga om konsumentombudsmannens tillsynsuppgifter enligt lagstiftningen gäller dessutom vad som föreskrivs särskilt om dem.

Konsumentverket och konsumentombudsmannen skall vara verksamma i synnerhet inom de områden som har en avsevärd betydelse för konsumenterna eller inom vilka det kan antas att problem i fråga om konsumenternas ställning förekommer mest allmänt.

2 §

Administrativ ställning

Styrningen av och tillsynen över Konsumentverket ankommer på det ministerium som anges i reglementet för statsrådet (1522/1995). Ministeriet kan också ge Konsumentverket uppdrag i ärenden som hör till verkets verksamhetsområde.

RP 140/1998
EkUB 19/1998
RSv 129/1998

Vad som bestäms i 1 mom. gäller inte Konsumentverket och konsumentombudsmannen i deras uppgift att som myndighet övervaka att lagstiftningen iakttas eller konsumentombudsmannens bistående av konsumenter enligt 9 §.

3 §

Direktion

Konsumentverket har en direktion om vars uppgifter, sammansättning och tillsättande bestäms genom förordning.

4 §

Skyldighet att lämna uppgifter

En näringsidkare är skyldig att lämna Konsumentverket uppgifter om minutförsäljningspriserna på konsumtionsnyttigheter och konsumenttjänster för utredningar och jämförelser som avses i 1 § 2 mom. samt konsumentombudsmannen uppgifter för de tillsynsuppgifter som avses i 1 § 2 mom. Konsumentverket kan bestämma att uppgifter skall lämnas även till länsstyrelserna.

Konsumentverket och konsumentombudsmannen kan förelägga vite för att förstärka skyldigheten att lämna uppgifter.

5 §

Konsumentombudsmannens förhandlingsplikt

När konsumentombudsmannen observerar att en näringsidkare vidtagit en lagstridig åtgärd skall konsumentombudsmannen försöka

förmå näringsidkaren att frivilligt avstå från den. Vid behov skall konsumentombudsmannen vidta de tvångsåtgärder som ärendet kräver eller föra det till domstol.

6 §

Förbud som meddelas av konsumentombudsmannen

När konsumentombudsmannen med stöd av någon annan lag har rätt att förbjuda ett lagstridigt förfarande, skall ett förbud eller ett temporärt förbud meddelas på det sätt som anges i denna paragraf.

Konsumentombudsmannen kan meddela förbud i ett ärende som inte har avsevärd betydelse för tillämpning av lag eller i övrigt. Förbudet förfaller om den som förbudet gäller inom en utsatt tid om minst åtta dagar efter att han fått del av beslutet skriftligen eller hos Konsumentverket muntligen meddelar att han motsätter sig förbudet.

Konsumentombudsmannen kan meddela ett temporärt förbud, om det på grund av ärendets omfattning eller förfarandets snabba verkan eller av något annat särskilt skäl är nödvändigt att i brådskande ordning hindra ett förfarande som avses i 1 mom. Konsumentombudsmannen skall föra sitt beslut om ett temporärt förbud till marknadsdomstolen inom tre dagar efter att förbudet meddelats vid äventyr att förbudet annars förfaller.

Konsumentombudsmannen kan förelägga vite för att förstärka förbudet. Beslut om utdömmande av vite fattas av marknadsdomstolen.

7 §

Begäran om utlåtande

Innan konsumentombudsmannen meddelar ett förbud eller ett temporärt förbud som avses i 6 § eller för ärendet till marknadsdomstolen skall ombudsmannen begära ett utlåtande av finansinspektionen om ärendet gäller ett kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (1607/1993) eller marknadsföring av sådana värdepapper som avses i värdepappersmarknadslagen (495/1989).

8 §

Beslutanderätt

Överdirektören får inte avgöra ett ärende

som gäller användning av tvångsmedel enligt produktsäkerhetslagen (914/1986) eller lagen om paketreserörelser (1080/1994), om ett ärende som gäller samma näringsidkare och hör till konsumentombudsmannens behörighet samtidigt är anhängigt eller om han i egenskap av konsumentombudsman redan har ingripit i samma näringsidkares verksamhet. Ministeriet förordnar en ställföreträdare för överdirektören som utövar beslutanderätten när överdirektören är jävig på det sätt som avses ovan.

Konsumentombudsmannen kan i ärenden där praxis i fråga om lagens tillämpning är vedertagen överföra beslutanderätt på en tjänsteman som lyder under honom samt förordna en tjänsteman som lyder under honom att på hans vägnar föra talan vid marknadsdomstolen.

9 §

Bistående av konsument

Konsumentombudsmannen kan bistå en konsument eller förordna en underlydande tjänsteman att bistå konsumenten i skötseln av ett enskilt ärende, om detta är viktigt med tanke på tillämpningen av lagen och konsumenternas allmänna intresse eller om näringsidkaren inte iakttar konsumentklagomännens beslut.

I sådana fall som avses i 1 mom. kan konsumentombudsmannen besluta att de rättegångskostnader som uppkommer för konsumenten själv eller motpartens rättegångskostnader som han åläggs att betala skall betalas helt eller delvis med medel som reserverats för Konsumentverkets omkostnader.

Om en näringsidkare, som är konsumentens motpart i ett fall som avses i 1 mom., förlorar målet vid en rättegång är han skyldig att, enligt grunderna för ersättning av rättegångskostnader mellan parter, ersätta statens skäligen kostnader för bistående av konsumenten.

10 §

Ändringssökande

I konsumentombudsmannens beslut i ett ärende som hör till marknadsdomstolens behörighet eller som gäller bistående av konsument enligt 9 § får ändring inte sökas. Om sökande av ändring gäller i övrigt vad

som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996) eller i någon annan lag.

11 §

Administrativa tjänster

Konsumentverket kan sköta de administrativa tjänsterna för livsmedelsverket, konsumentforskningscentralen och konsumentklagonämnden på det sätt som avtalas mellan vederbörande myndigheter och verket i fråga eller som bestäms av vederbörande ministerium.

12 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

13 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Genom denna lag upphävs

1) lagen den 20 januari 1978 om konsumentombudsmannen (40/1978) jämte ändringar och

2) lagen den 9 februari 1990 om konsumentverket (110/1990).

När det i någon annan lag hänvisas till lagen om konsumentombudsmannen, skall denna lag tillämpas efter att lagen trätt i kraft.

14 §

Övergångsbestämmelser

När denna lag träder i kraft övergår personalen och överförs tjänsterna vid konsumentverket och konsumentombudsmannens byrå till Konsumentverket. Utan hinder av stats-tjänstemannalagen (750/1994) överförs tjänsten som konsumentombudsman till Konsumentverket och tjänstebeteckningen ändras till överdirektör samt överförs tjänsten som konsumentverkets överdirektör till handels- och industriministeriet och tjänstebeteckningen ändras till utvecklingsdirektör. Samtidigt övergår den person som utnämnts till tjänsten som konsumentverkets överdirektör till handels- och industriministeriet. För överföring av tjänsten krävs inte samtycke av tjänstemannen.

Åtgärder som är nödvändiga för att Konsumentverket skall kunna inleda sin verksamhet får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Handels- och industriminister *Antti Kalliomäki*

Nr 1057

Förordning om Konsumentverket

Given i Helsingfors den 18 december 1998

På föredragning av handels- och industriministern föreskrivs med stöd av 3 och 12 § lagen den 18 december 1998 om Konsumentverket (1056/1998):

1 §

Konsumentverkets uppgifter

Konsumentverket har till uppgift att

1) utföra de uppgifter som enligt produkt-säkerhetslagen (914/1986), lagen om paket-reserörelser (1080/1994) och förordningen om prisinformation vid marknadsföring av konsumtionsnyttigheter (9/1989) ankommer på ämbetsverket,

2) dra försorg om konsumentupplysningen och styrningen av konsumentrådgivningen,

3) göra sådana utredningar och jämförelser som hör samman med skötseln av konsumentfrågor,

4) följa med den utveckling som inverkar på konsumenternas ställning,

5) delta i standardiseringen samt dra försorg om utbyte av information i anslutning till produktsäkerheten,

6) utföra de övriga uppgifter som enligt bestämmelser ankommer på Konsumentverket samt dra försorg om andra sådana konsumentfrågor som inte hör till någon annan konsumentmyndighet.

Om de uppgifter i samband med tillsynen över efterlevnaden av lagstifningen som ankommer på konsumentombudsmannen gäller vad som särskilt bestäms om dett

2 §

Länsstyrelsens ställning

Konsumentverket och konsumentombudsmannen leder båda länsstyrelsen i de frågor som hör till deras verksamhetsområde.

3 §

Direktion

Konsumentverkets direktion består av en ordförande, en vice ordförande och fyra andra medlemmar som statsrådet utser för högst fyra år i sänder. En medlem skall utses inom verkets personal.

Direktionsmedlemmarnas arvoden fastställs av vederbörande ministerium

4 §

Direktionens uppgifter

Direktionen har till uppgift

1) uppställa mål för ämbetsverkets verksamhet och besluta om riktlinjerna för denna,

2) styra och övervaka uppnåendet av de mål som har uppställts,

3) besluta om förslaget till budget för äm-

betsverket samt om dess verksamhets- och ekonomiplan,

4) avgöra sådana andra vittomfattande och med hänsyn till konsumentverkets verksamhet principiellt viktiga ärenden som den tar till behandling eller som av överdirektören förs till direktionen för behandling.

5 §

Direktionens beslutförhet

Direktionen är beslutför när mötesordföranden och minst hälften av de övriga medlemmarna är närvarande

I direktionen avgörs ärendena med enkel majoritet. Faller rösterna lika, gäller den åsikt som ordföranden har biträtt.

6 §

Konsumentverkets ledning och organisation

Konsumentverkets överdirektör ansvarar för att resultatmålen uppnås och att verksamheten är resultatgivande.

Överdirektörens ställföreträdare utses av vederbörande ministeriu

Om Konsumentverkets ledningsgrupp och övriga organisation bestäms i arbetsordningen.

7 §

Behörighetsvillkor

Behörighetsvillkor är

1) i fråga om överdirektören juris kandidatexamen, i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap samt god förtrogenhet med konsumentfrågor,

2) i fråga om en direktör, en biträdande direktör eller en tjänsteman i motsvarande ställning som är direkt underställd överdirektören högre högskoleexamen, i praktiken visad ledarförmåga och förtrogenhet med de uppgifter som hör till tjänsten.

8 §

Tillsättning av tjänsterna

Överdirektören utnämns av republikens president på framställning av statsrådet.

Övrig tjänstemän utnämns och personalen i arbetsavtalsförhållande anställs av Konsumentverket.

9 §

Avgörande av ärenden

De ärenden som ankommer på Konsumentverket och som inte behandlas i direktionen avgörs av överdirektören eller av någon annan tjänsteman som i arbetsordningen har tilldelats denna befogenhet.

De ärenden som behandlas i direktionen avgörs på föredragning.

Beslut om att ett ärende skall föras till domstol och om förbud mot marknadsföringsåtgärd eller avtalsvillkor eller annat lagstridigt förfarande i ett ärende som hör till konsumentombudsmannens behörighet samt beslut om att bistå en konsument i ett enskilt ärende fattas alltid av konsumentombudsmannen. Beslut om sådana förbud, förordnanden eller ålägganden som meddelas med stöd av 12, 12 a, 13, 13 a, 13 b eller 14 § produktsäkerhetslagen och om förbud som avses i 14 § lagen om paketreserörelse vilka hör till Konsumentverkets behörighet fattas alltid av överdirektören. Bestämmelser om jäv för överdirektören ingår i 8 § 1 mom. lagen om Konsumentverket (1056/1998).

10 §

Berättelse

Konsumentverket skall årligen avge en berättelse över sin verksamhet, observationer av hur lagstiftningen om konsumentskydd och produktsäkerhet iakttas samt behovet av reformer.

11 §

Handledning

Konsumentverket skall ge konsumenterna och näringsidkarna information om innehållet i och praxis vid tillämpningen av den lagstiftning som rör verkets och konsumentombudsmannens verksamhetsområde. De viktigaste avgörandena skall offentliggöras på ett lämpligt sätt.

Nr 1057

12 §

Arbetsordning

Närmare bestämmelser om behandlingen av ärendena samt om konsumentombudsmannens och Konsumentverkets övriga verksamhet och organisation utfärdas genom en arbetsordning som fastställs av överdirektören.

Helsingfors den 18 december 1998

13 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Handels- och industriminister *Antti Kalliomäki*